

Bilag III.

Aalsgaard, den 2. September 1934

Til Radioraadet.

Da jeg for Tiden er syg og sengeliggende for nogle Uger og saaledes er ude af Stand til at være tilstede paa Radioraadsmødet den 5. ds., vil jeg gerne, at der gives mig Lejlighed til ved nedenstaaende skriftlige Udtalelse at udtrykke mit Standpunkt i Anledning af det mig med Radioraadets Skrivelse af 30. August d. A. tilsendte Forslag til en Svarskrivelse angaaende det fra Undervisningsministeriet gennem Ministeriet for offentlige Arbejder til Radioraadet indsendte Lovforslag, hvori omhandles et muligt Tilskud fra Radiospredningsfondet til det i Lovforslaget omhandlede Kulturfond.

Jeg maa beklage ikke at kunne tiltræde Forslagets Præmisser, og heller ikke dets Konklusion, idet jeg mener, at det i Lovforslaget omhandlede Tilskud bør godkendes af Radioraadet.

Jeg skal i størst mulig Korthed fremsætte nogle Bemærkninger om Forslagets enkelte Punkter. Jeg kan først og fremmest ikke dele Forslagets Udtalelser om, at det vilde være i Strid med den nugældende Radiolov at tilskyde det omhandlede Beløb til det omtalte Kulturfond. Efter min Mening maa Radiolovens Bestemmelse vedrørende Radiosprednings-Øjemed forstaas saaledes, at det ligger indenfor Statsradiofoniens Opgave at fremme de kulturelle Faktorer, der støtter Udviklingen af nyt kunstnerisk Materiale oplysningsmæssigt, dramatisk og musikalsk, der tjener til Brug ved Radioudsendelserne. Det har allerede vist sig ved det enorme Forbrug af den hidtil foreliggende kunstneriske Produktion, at man meget hurtigt nærmer sig det Punkt, hvor Materialet udtømmes eller i hvert Fald forældes. Jeg har selv ved Udarbejdelsen af Skuespilrepertoiret for indeværende Sæson erfaret, hvor vanskeligt det er at finde nye ubrugte Emner, idet de fleste til Udsendelse egnede Skuespil allerede er benyttede. Jeg har i udenlandske Fagblade set den samme Vanskelighed omtalt. Det samme gælder formentlig ogsaa Musikværker. Man vil derfor sikkert se, hvor uhyre vigtigt det er, at der stadig tilføres Radioen nyt og tidssvarende Materiale, og jeg mener, at det ligger indenfor Radioens Opgave at støtte og fremme de Institutioner, og ikke mindst Statsinstitutioner, hvis Funktion er at opelske, oplære og fremføre den nyopdukkende Kunst og kulturelle Nyskabelser af national Digtning og Musik. En saadan Institution har vor Nationalscene i snart to Hundrede Aar vist sig at være, dens Traditioner og hidtidige Indsats har godtgjort, at den har været sig denne Opgave bevidst. Om denne kulturelle Institution skulde bortfalde, vilde det ogsaa for Statsradiofonien i Eftertiden blive en Ulykke, idet Samlingspunktet og det naturlige Arbejdssted for den kunstneriske, dramatiske og musikalske Fornyelse vilde mangle. Ganske det samme gælder Det kongelige Teaters Mission som Oplæringsstedet og Skolen for de vordende udøvende Kunstnere, navnlig gennem Elevskolen. Naar Svarskrivelsen henviser til, at Privatscenernes Skuespillkræfter som Kunstnere kan sidestilles med Det kongelige Teaters, da betvivler jeg stærkt dette; Privatteatrene ledes jo nutildags væsentlig af forretningsmæssige Hensyn og med Henblik paa Publikumets mer eller mindre gode Smag, hvilket ikke kan undgaa at virke tilbage paa de Skuespillere, der altfor ofte maa medvirke i dens uværdige Opgaver.